

och driva ytterligare ett handelssystem än de besparingar som uppnås. Om man bortser från den stora administrativa bördan verkar det också vara ännu svårare att uppnå en rättvis fördelning än vid handeln med utsläppsrätter (fråga 15).

2.21 Regionkommittén efterlyser ytterligare investeringar i en utbyggnad av kollektivtrafik och järnvägsinfrastruktur. På sikt kan en minskning av biltrafiken endast förväntas om det finns vettiga alternativ till privattrafiken (med bil). Regionkommittén ställer sig mot denna bakgrund positiv till att Europeiska kommissionen i sitt förslag till förordning om kollektivtrafik på järnväg och väg erkänner kommunernas och regionernas rätt till självbestämmande när det handlar om att tillhandahålla denna allmännyttiga tjänst, och därigenom även de lokala och regionala myndigheternas betydelse för kollektivtrafiken.

2.22 Regionkommittén uppmanar kommissionen att också se till att industrin gör sin plikt och att genom olika åtgärder verka för en sänkning av slutanvändarpriserna på energieffektiv utrustning och teknik för förnybara energiformer. Regionkommittén instämmer i Europaparlamentets uppfattning att man inom viss teknik på senare år lyckats uppnå imponerande kostnadssänkningar, men att kostnaderna behöver sänkas ytterligare, så att åtgärder för en effektivare energianvändning blir mer attraktiva för den stora allmänheten.

2.23 Regionkommittén anser det vara EU:s skyldighet att med tanke på den relativt höga miljöstandarden i Europa förhandla sig till tullrelaterade fördelar eller andra fördelar för energieffektiva produkter i WTO.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet om Europeiska unionens ungdomspolitik Ta tillvara ungdomarnas intressen i Europa – genomförande av Europeiska ungdomspakten och främjande av ett aktivt medborgarskap

(2006/C 192/04)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelande från kommissionen till rådet om Europeiska unionens ungdomspolitik: *Ta tillvara ungdomarnas intressen i Europa – genomförande av Europeiska ungdomspakten och främjande av ett aktivt medborgarskap* (KOM(2005) 206 slutlig),

kommissionens beslut av den 30 maj 2005 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget,

ordförandens beslut av den 25 juli 2005 att ge utskottet för kultur och utbildning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

"Europeisk pakt för ungdomsfrågor" (ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Bryssel den 22–23 mars 2005) 7619/05 bilaga 1,

kommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av programmet 'Aktiv ungdom' för perioden 2007–2013" ⁽¹⁾ (CdR 270/2004 fin) ⁽²⁾,

kommitténs övergripande yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken Nya insatser för Europas ungdom. Förslag till gemensamma mål för volontärarbete bland ungdomar efter

⁽¹⁾ KOM(2004) 471 slutlig.

⁽²⁾ EUT C 71, 22.3.2005, s. 34.

rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet" ⁽³⁾ (CdR 192/2004 fin) ⁽⁴⁾,

kommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken 'Nya insatser för Europas ungdom' – Förslag till gemensamma mål för delaktighet och information för ungdomar efter rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet" ⁽⁵⁾ (CdR 309/2003 fin) ⁽⁶⁾,

kommitténs yttrande om "Utkast till Europaparlamentets och rådets beslut om en enhetlig ram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass)" ⁽⁷⁾ (CdR 307/2003 fin) ⁽⁸⁾,

det utkast till yttrande (CdR 253/2005 rév. 2) som antogs den 7 december 2005 av utskottet för kultur och utbildning (föredragande: **Roberto Pella, kommunfullmäktigeledamot i Cossato (IT-PPE)**).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari):

1. Inledning

Kommitténs ståndpunkt

1.1 Regionkommittén har tagit del av meddelandet om den europeiska ungdomspolitikens genomförande av "Den europeiska ungdomspakten". ReK värdesätter meddelandets breda och övergripande infallsvinkel, som berör många av gemenskapspolitikens åtgärdsområden.

1.2 ReK välkomnar den uppföljning som meddelandet utgör av kommissionens vitbok "Nya insatser för Europas ungdom", rådets resolution av den 27 juni 2002 och de integrerade riktlinjer för tillväxt och sysselsättning som kommissionen antog den 12 april 2005.

1.3 Kommittén välkomnar och stöder viljan att stärka ungdomspolitikens på samtliga åtgärdsområden, eftersom satsningar på ungdomen är absolut nödvändiga för EU:s framtid.

1.4 Regionkommittén understryker behovet av att samtliga beslutsnivåer på såväl unionsnivå som på nationell, regional och lokal nivå aktivt verkar för att ungdomars medborgarskap reellt tillvaratas i varje politiskt sammanhang i det europeiska samhället. Det är av särskild betydelse att åtgärder för att höja livs- och arbetslivet och förbättra sociala och familjemässiga förhållanden kommer till stånd, i syfte att ge förutsättningar för ett aktivt medborgarskap bland unga. Ungdomarnas engagemang är en grundförutsättning för EU-institutionernas långsiktiga integration och legitimitet i den europeiska befolkningen.

1.5 ReK framhåller att en verklig medverkan från ungdomarnas sida endast kan säkerställas om lokala och regionala myndigheter, ungdomsorganisationer och samtliga parter på arbetsmarknaden, som på olika sätt har kontakt med ungdomar, engageras i de åtgärder som EU ämnar genomföra. Framgången med de initiativ som kommissionen skisserar är till stor del avhängig av om denna samrådsprocess genomförs på ett lyckosamt sätt.

2. Genomföra den öppna samordningsmetoden

2.1 Regionkommittén hoppas att tillämpningen av den öppna samordningsmetoden i tillräcklig grad lyfter fram de lokala och regionala myndigheternas roll med respekt för deras kompetens.

2.2 Regionkommittén anser att den öppna samordningsmetodens mål vad gäller ungdomspolitik bör vara: a) att uppmuntra ungdomar att delta i det lokala samhällslivet, så att de i högre grad knyts till den politik som berör dem, b) att i gemenskapspolitiken och den nationella politiken ta större hänsyn till ungdomarnas specifika behov. Om dessa mål skall kunna uppnås kan man inte bortse från den betydelse, kompetens och kunskap som de lokala och regionala myndigheterna har, framför allt på de områden som ingår i den strategi som beskrivs i meddelandet.

2.3 Kommittén önskar således att medlemsstaterna skall se till att de lokala och regionala myndigheterna får medverka på nationell nivå i utformningen, genomförandet och uppföljningen av ungdomspolitik och att rådet säkerställer deras medverkan på EU-nivå.

3. Åtgärder för ökad sysselsättning och social integration

3.1 ReK värdesätter kommissionens förhållningssätt till politiken för ungdomars sysselsättning och sociala integration – ungdomarna är ju särskilt utsatta när det gäller arbetslöshet, otrygghet i arbetet och låga löner. Det är särskilt viktigt att på detta område till fullo genomföra Lissabonstrategin, som syftar till att öka antalet arbetstillfällen och höja kvaliteten i arbetet.

3.2 ReK uppmanar kommissionen att sätta upp kvantitativa mål när det gäller att bekämpa ungdomsarbetslösheten (för närvarande 18 % på EU-nivå).

Medan det är medlemsstaterna som har behörighet att genomföra denna politik, är det i samtliga länder de lokala myndigheterna som i egenskap av politiska och administrativa enheter skall genomföra, utveckla och integrera sysselsättningspolitiken, socialpolitiken, integrationspolitiken, antidiskrimineringspolitiken och politiken för att bekämpa social utslagning.

⁽³⁾ KOM(2004) 337 slutlig och KOM(2004) 336 slutlig.

⁽⁴⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 42.

⁽⁵⁾ EGT C 22, 24.1.2001, s. 7 och KOM(2003) 184 slutlig.

⁽⁶⁾ EUT C 121, 30.4.2004, s.10.

⁽⁷⁾ KOM(2003) 796 slutlig.

⁽⁸⁾ EUT C 121, 30.4.2004, s. 10.

3.3 När man utformar åtgärder för att på ett "proaktivt" sätt omdefiniera och omstrukturera välfärdssystemen med syfte att öka ungdomars möjligheter att delta i arbetslivet och i samhället i stort, måste man skaffa sig ett radikalt nytt sätt att betrakta de frågor som rör integration/utslagning så att man får en övergripande insikt i ungdomarnas sociala villkor. Sysselsättningsdimensionen hör intimt samman med de förutsättningar som berättigar till en social position, som god hälsa, grundutbildning och en omgivning som uppmuntrar till och främjar initiativ.

3.4 I de europeiska sysselsättningsstrategierna och konkurrenskraftsfrämjande insatserna är de nationella och europeiska handlingsprogrammen och strukturfonderna inriktade på målen om sysselsättningstillväxt, lika möjligheter och social sammanhållning. Arbetstagarnas och företagens ökade förmåga att anpassa sig till ekonomisk omvandling och arbetstagarnas ökade anställbarhet erbjuder ungdomarna ett försöksområde för integrerade politiska åtgärder som genomförs, förverkligas och kompletterar varandra framför allt på lokal nivå.

3.5 Regionkommittén uppmanar kommissionen att enas om att stödja åtgärder som främjar utveckling av kunskap, kompetens och alla tänkbara instrument som tjänar till att stärka och dra nytta av det arbete som de lokala och regionala förvaltningarna utför, särskilt med avseende på följande:

- Utbyte av uppgifter, information, bästa praxis (bland annat med hjälp av permanenta gränsöverskridande nätverk som bedriver ett effektivt och kontrollerbart arbete).
- Gemensamma och jämförbara utbildningsinsatser för nyckelaktörer inom den lokala och regionala ungdomspolitik.

3.6 Dessa insatser för att effektivisera de regionala och lokala myndigheternas arbete bör sättas in på följande områden:

- System för att koppla samman utbud och efterfrågan.
- Metoder för inslussning på arbetsmarknaden.
- Sysselsättningsåtgärder för social integration.
- Informations- och kommunikationsinsatser som är kopplade till arbetsmarknadens institutionella struktur och utvecklingen inom olika yrken.
- Kopplingen mellan utbildningssystemen och näringslivet/företagsvärlden.
- Ekonomiska mekanismer för social integration.

3.7 Strategin för social integration kan förbättra ungdomarnas situation (framför allt de mest sårbara) om det på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna skapas en verklig samverkan mellan de olika politikområden som regionala och lokala myndigheter har ett direkt ansvar för att genomföra. Ett aktivt och direkt engagemang från de lokala och regionala myndigheternas sida kommer därför att gagna alla slags strategier för social integration och programmet för ömsesidigt lärande på sysselsättningsområdet.

3.8 Samverkan och samarbete mellan olika institutionella nivåer kan i detta sammanhang inriktas på ungdomarnas svårigheter att komma in på arbetsmarknaden, vilket inte bara yttrar sig i antalet arbetslösa utan också i antalet sysslolösa ungdomar, som varken studerar eller arbetar och inte heller söker arbete, vilket är särskilt allvarligt om man beaktar att många ungdomar också hoppar av den obligatoriska skolan före 18 års ålder.

3.9 Regionkommittén uppmanar kommissionen att verka för att det i nationella reformprogram ingår åtgärder för att säkerställa ett lämpligt finansiellt och organisatoriskt stöd till projekt för att främja ungdomars företagande.

4. Utbildning

4.1 ReK understryker att den europeiska ungdomspakten inte får leda till en EU-harmonisering av utbildningsprogrammets innehåll eller av utbildningssystemens organisation, som är medlemsstaternas och i vissa fall lokala och regionala myndigheters exklusiva behörighetsområde. I EG-fördraget begränsas gemenskapens behörighet till utvecklingen av "utbildningens europeiska dimension" och "informations- och erfarenhetsutbyte i frågor som är gemensamma för medlemsstaternas utbildningssystem".

4.2 Regionkommittén hoppas på ett ökat och förbättrat utbyte av de välfungerande metoder (liksom av de verktyg och förfaranden som tillämpas) som de enskilda medlemsstaterna har tagit fram för att säkerställa ett aktivt och verkningsfullt deltagande av de regionala och lokala myndigheterna i processen för anpassning av kvalifikationssystemen och kvalifikationsramarna.

4.3 Varje initiativ som syftar till att definiera en europeisk kvalifikationsram som skall kopplas till och stödjas av arrangemangen för överföring av akademiska poäng och för kvalitets-säkring, principerna för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande och till Europass (en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter) måste bygga på bidrag från regionala och lokala myndigheter även under uppföljningen och utvärderingen av dessa initiativ.

4.4 Detta bör naturligtvis också gälla under försöksperioden med "Ungdomspasset" – som ingår i Europass – ett initiativ från kommissionen som planeras till 2006. I detta sammanhang bör lämpliga ekonomiska medel och förfaranden förbättras.

4.5 Samma förfarande bör användas när det gäller kommissionens förslag att medlemsstaterna skall bli öppnare och ge mer information i fråga om möjligheterna till sysselsättning och utbildning för att underlätta rörlighet, vilket är en del av arbetsförmedlingarnas modernisering, och att medlemsstaterna skall stärka de egna strategierna för att undanröja hinder för rörlighet. I detta sammanhang kommer utvärdering och

genomförande av initiativ som Europeisk volontärtjänst, informationsportalerna EURES (portal för rörlighet i arbetslivet) och PLOTEUS (portal för utbildning i Europa) att ta större hänsyn till de ungas behov i den mån de tar med lokala myndigheters bedömningar och erbjudanden.

4.6 Behovet av samordnade nationella utbildningssystem för att främja medborgarnas fulla rörlighet och utvecklingen av lokala system kan tillgodoses genom ett ökat utbyte av information och bästa praxis. I synnerhet kan EU-stöd till gränsöverskridande samarbete komplettera medlemsstaternas ansträngningar att skapa jämförbara valideringsramar för informell och icke-formell utbildning.

4.7 Ett nära samarbete mellan EU och lokala och regionala myndigheter bör understödja universitetens roll som centrum för kunskapsutbyte och kulturutbyte för unga européer. Detta kan även lyckas om universiteten blir mer förankrade lokalt och om de mer genomgående och systematiskt tar till sig partnerskapets principer, metoder och stil.

5. Rörlighet

5.1 Regionkommittén uppskattar att kommissionens dokument är helt i linje med EU:s politik om fri rörlighet för arbetstagare och rörlighet för studerande, lärare och personer som genomgår yrkesinriktad utbildning, särskilt ungdomar.

5.2 ReK ställer sig därför förbehållslöst bakom kommissionens föresats att främja ungdomars rörlighet i Europa både när det gäller att studera och arbeta.

5.3 I syfte att främja ökade kunskaper om EU och hur EU fungerar, liksom att få ungdomar delaktiga i politiken, uppmanar ReK EU:s institutioner att införa ett program enligt FN-modellen som riktar sig till ungdomar och där gymnasieelever och universitetsstudenter skulle få delta i en verklighets-trogen simulering av EU-institutionernas arbete som t.ex. Europaparlamentets plenarsession eller rådets möten.

5.4 Ungdomars rörlighet sträcker sig inte längre enbart till EU utan också alltmer till länder utanför EU. ReK hoppas att få se ett närmare samarbete mellan kommissionen, medlemsstaterna och lokala och regionala myndigheter för att främja ungdomars deltagande när det gäller volontärarbete och internationell solidaritet. Man bör särskilt uppmärksamma gränsöverskridande rörlighet. Europas befolkning är i dag sammansatt av stora minoriteter härstammande från direkta närområden vars rörlighet bör främjas och kontaktytor tillvaratas. I detta hänseende kan nätverk av olika medlemsstaters icke-statliga organisationer som arbetar inom samma område utgöra en försöksverksamhet för stödåtgärder från lokala och nationella myndigheter och EU, vilket kan skapa samordningsvinster.

5.5 För att yngre arbetstagare skall kunna bli verkligt rörliga inom EU uppmanar ReK kommissionen och medlemsstaterna

att uppmuntra till större betoning på språkstudier inom de nationella programmen.

6. Möjlighet att förena yrkesliv med privatliv

6.1 Regionkommittén betonar att medlemsstaterna själva ansvarar för utformningen av åtgärder och metoder i syfte att förena yrkesliv med privatliv och familjeliv.

6.2 Även i detta fall kan kommissionen rikta in sig på att stärka och utöka möjligheterna till utbyte och integrering av den information, kunskap och erfarenhet som lokala och regionala myndigheter besitter inom såväl de områden som kommissionen anger som när det gäller att främja lika möjligheter för generationerna.

7. Deltagande och åtgärder för att främja ungdomars aktiva medborgarskap

7.1 Kommissionen bör när det gäller ungdomspolitikens beslutsamt vidta så verkningsfulla åtgärder som möjligt för dialog och samråd med ungdomar om program och initiativ som kommissionen utformat, där också nya förfaranden kan prövas.

7.2 I detta sammanhang måste kommunerna eller regionerna, beroende på den territoriella strukturen i landet i fråga, dvs. de myndigheter som befinner sig geografiskt närmast och är första kontaktytan för ungdomar när det gäller integration i det politiska, civila och ekonomiska livet, kunna spela sin roll fullt ut och på ett effektivt sätt. Samråd med lokala myndigheter bör åtföljas av åtgärder som syftar till följande:

- Utöka erfarenhetsutbytet mellan beslutsfattare och verkställare av ungdomspolitik på lokal nivå, också för att främja ömsesidigt kunskapsutbyte.
- Stimulera till inrättandet av fasta nätverk och stödja utbytet och spridningen av bästa praxis och ömsesidig hjälp till att modernisera strategier, metoder och sätt att främja ungdomars deltagande.
- Gränsöverskridande dialog bidrar till att stärka och stabilisera erfarenheter och minskar riskerna för att de skall försvinna i förtid.

Skapa kanaler och instrument för deltagande som gör det möjligt att förverkliga initiativ från ungdomar, så att dessa kan delta i projekt och åtgärder som de själva står bakom.

7.3 Medlemsstaterna bör driva kampanjer som syftar till delaktighet och utövande av medborgarskap samt i läroplanerna lyfta fram kunskaperna om vilka skyldigheter den enskilde individen har i ett demokratiskt samhälle, särskilt på lokalplanet. I detta sammanhang utgör skolan och andra läroanstalter på högstadies- och gymnasienivå ett viktigt gemensamt forum för ungdomars delaktighet och demokratiska fostran.

7.4 Man bör främja utbyte av god praxis om ungas deltagande i lokalförvaltningen och initiativ som syftar till rörlighet och ökad kunskap om olika former av lokalförvaltning och därmed ett mer medvetet deltagande i det politiska livet.

7.5 Kommittén uppmanar de regionala och lokala myndigheterna att inleda försök med forum av typen ungdomsråd, som inte bara skall betraktas som en möjlighet till medverkan och dialog med ungdomar, utan även som verkliga instrument för aktivt medborgarskap.

7.6 För att stödja lokalt deltagande och aktivt medborgarskap bör kommissionen dock genom en gränsöverskridande dialog främja ett gemensamt utarbetande av exakta kriterier och detaljer kring målet större deltagande, dvs. tillvägagångssätt, omfattning och målgrupp.

7.7 För att undvika och minimera riskerna att enbart de stora nationella organisationerna blir delaktiga i samrådet med ungdomar är det nödvändigt att aktivt involvera de nätverk av ungdomsorganisationer som arbetar på lokal nivå. Därför vore det bra med ett direktdeltagande av de kommuner som inom sitt område har utarbetat modeller för program och förvaltning av ungdomspolitik som omfattar samrådsförfaranden.

7.8 ReK hoppas att kommissionen vid genomförandet av de aviserade initiativen, som t.ex. kampanjen "För mångfald – Mot diskriminering", det europeiska initiativet för barns och ungdomars hälsa, offentligt samråd om ungdomsidrott i syfte att betona den viktiga fostrande och sociala roll som idrotten spelar för ungdomarna, inte underskattar de lokala och regionala myndigheternas avgörande roll för att samla, informera, medvetandegöra, motivera och aktivera grupper och enskilda.

7.9 Regionkommittén stöder att en stor del av ansvaret för ungdomspolitik placeras i Europas kommuner och regioner. Det är därför avgörande att de lokala och regionala myndigheterna tar en viss del av ansvaret för ungdomars utbildning, arbete och fritid.

8. Stödprogram för ungdomspolitik

8.1 Kommissionen och gemenskapsinstitutionerna kan spela en grundläggande roll när det gäller att skapa operativa förutsättningar och instrument som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillvarata sina rättigheter. De många dimensionerna, den övergripande karaktären och de många faktorer som styr problematiken kring ungdomars villkor kräver att de olika institutionella nivåerna har en detaljerad kunskap om de olika företeelser och processer som faller under deras ansvarsområde och befogenheter.

8.2 Av dessa skäl önskar kommittén att initiativ inleds som gör det möjligt att utveckla ett samordnat system med observatorier för ungdomars villkor som, genom att dra nytta av erfarenheterna från andra flerdimensionella och övergripande områden, gör det möjligt att

— undvika flera olika informationssystem och -plattformar,

— integrera och samköra alla databanker som redan finns på europeisk nivå för att kunna ta fram och sammanlänka uppgifter som rör ungdomar,

— i ett europeiskt nät dra nytta av och integrera de bästa metoderna från "observatorier för ungdomars villkor" i hela Europa, understödda av de regionala och lokala myndigheterna,

— främja lokala observatoriernas specialisering och därmed minska risken för överlappning.

8.3 Kommittén önskar stöd till spridningen av en europeisk kultur för ungdomspolitik genom specifika program och medvetandehöjande åtgärder, spridning och utbyte av goda metoder och utbildning av lokala aktörer i ungdomspolitik. På så vis skulle ett europeiskt område inrättas där beslutsfattarna skulle kunna utbyta erfarenheter om genomförandet av ungdomspolitik. Kommittén vill i detta sammanhang gärna samarbeta med kommissionen för att lansera en upplysningskampanj om Europeiska ungdomspakten.

8.4 Det har stor betydelse för effektiviteten i den politik som förs på ungdomsområdet att man inleder utvärderingsprocesser avseende konsekvenserna och resultaten av politiken. Med tanke på att det inte finns några stabila och erkända "modeller" för ungdomspolitik skulle utvärderingen göra det möjligt att dra nytta av erfarenheter, skapa kunskap och producera begripliga och reproducerbara modeller. I synnerhet de regionala och lokala myndigheterna bör få en uppgift i utvärderingsprocessen.

8.5 I utvecklingen, organisationen och genomförandet av varje enskilt program eller åtgärd bör man stärka de regionala och lokala myndigheternas styrande roll i ungdomspolitik, och den vertikala subsidiaritetsprincipen bör integreras med den övergripande, vilket är särskilt viktigt på lokal nivå. I genomförandet av varje enskilt program eller åtgärd som berör ungdomen bör man därför främja och dra nytta av erfarenheterna av effektiva, balanserade och representativa partnerskap.

8.6 ReK framhåller att ungdomsdimensionen bör integreras i EU:s viktigaste politikområden. Även för åtgärder på kulturområdet, där mervärdet av ungdomsdimensionens integrering tidigare delvis beaktades, bör man ta tillräcklig hänsyn till behovet av att tilldela medel och utrymme åt initiativ som genomförs av och riktas mot ungdomar. Dessutom bör man understryka vikten av social rättvisa och lika möjligheter mellan generationerna, också med tanke på risken för social utslagning bland unga.

8.7 Kommittén anser att de lokala och regionala myndigheternas centrala roll i genomförandet och utvärderingen av ungdomsprogrammet och programmet för en europeisk civil samhällstjänst skall erkännas. Dessa rekommendationer gäller även programmet Ungdom 2007–2013. Endast på detta sätt kan man säkra den lokala och regionala förankringen, projektens genomslag på lokal nivå och en effektiv integration i den lokala politiken.

8.8 Kommittén anser att man, utöver de åtgärder som ingår i Europeiska ungdomspakten, måste beakta andra åtgärder som gynnar ungdomar och som (om också indirekt) kan bidra till att uppnå paktens mål. Särskilt betydelsefulla i detta sammanhang är bostadsproblemet (som berör politiken för sysselsättning, rörlighet och möjligheterna att förena familj och arbetsliv) och andra områden som rör familjens välfärd och politiken för tillgång till krediter. Det finns skäl att uppmana medlemsstaterna till större insatser för utvecklingen av effektiva reformer inom dessa områden.

8.9 Kommittén uppmanar dessutom kommissionen att främja möjligheterna att i nationella reformprogram i samband med Lissabonstrategin införa åtgärder för att

- stärka åtgärderna för att motverka den ökade risken för social utestängning bland ungdomar, i synnerhet genom att på alla nivåer främja initiativ som förbättrar alla ungdomars tillgång till alla rättigheter (sociala, politiska och medborgerliga) och det fulla utövandet av dessa rättigheter,
- främja ungdomspolitik i de nationella reformprogrammen och prioritera genomförandet av den,
- hjälpa förtjänta ungdomar i ekonomiskt svåra förhållanden att uppnå de högsta utbildningsnivåerna och att motverka avhopp från utbildningen,
- skapa ett lämpligt socialt skyddsnät för ungdomar,
- främja ungdomars konst och kreativitet och stödja företagandet inom dessa sektorer,
- skapa särskilda stödformer för deltagande i det sociala och politiska livet för ungdomar i allmänhet och för unga låginkomsttagare i synnerhet, unga arbetslösa, unga handikappade, unga kvinnor och unga invandrare,

- stödja ungdomar i missgynnade landsbygdsområden i fråga om kulturell, social och arbetsmarknads-mässig integration,
- stimulera volontärarbete bland unga.

9. Finansiella resurser

9.1 ReK påpekar att kommissionen med tanke på de komplicerade problem man står inför är alltför vag när det gäller vilka budgetmedel som krävs för att genomföra ungdomsinsatserna.

9.2 Kommittén rekommenderar därför att man i skedet efter utformningen av EU-direktiv systematiskt avsätter särskilda EU-medel. Det finns ett verkligt behov av dessa ambitiösa ungdomsprojekt och de kräver finansiella medel som medlemsstaterna ofta inte själva kan uppbringa. Kommittén uppmanar slutligen kommissionen att planera för en höjning av gemenskapens anslag till ungdomsområdet.

9.3 Kommittén rekommenderar också att den administrativa förenklingen fortsätter och förstärks för att underlätta tillgången till program och åtgärder, inte bara för de regionala och lokala myndigheterna utan framför allt för ungdomarna själva och deras företrädare. På så vis kan man optimera kostnaderna, förenkla förfarandena och förkorta den tid som krävs för genomförandet.

9.4 Kommittén hoppas att tillräckliga ekonomiska resurser tilldelas lämpliga program i enlighet med kommissionens meddelande. Utöver de särskilda programmen (Ungdom och Europeisk volontärtjänst) kunde en del av finansieringen avsättas till andra EU-program med särskilda åtgärder riktade mot ungdom.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs

ordförande

Michel DELEBARRE